

وب سایت استاد موسوی

تاریخ روز : ۰۷ / ۰۴ / ۱۳۹۷

تاریخ ثبت : ۰۵ فروردین ۱۳۹۶

عنوان : سیر زندگی و علمی نیچه(1)

بسم الله الرحمن الرحيم

موضوع تحقیق: سیر زندگی و علمی نیچه (1)

با نهایت سپاس از فیلسوف متأله حضرت استاد موسوی که با تحقیقات ناب فلسفی، حکمی و عرفانی خویش ما را از سکون خارج نموده و در مسیر کمال به خیزش واداشتند.

یکی از ابعاد درسی دانشمند معظم استاد سیدعلی موسوی پرداختن به سیر زندگی علمی فلاسفه و محققان برای آشنایی مشتاقان فلسفه و حکمت است. اما نکته برجسته توجه معظمله به شیوه علمی و بیان نظریات فلاسفه در چهارچوب قراردادن آن نظریات در وادی علم و مذهب است. ایشان نظریات هر فیلسوفی را که بررسی می‌کنند به منگنه تحلیل عقلی و مذهبی می‌برند و احياناً رگه‌های عرفان، اخلاق و کاربردهای اجتماعی و روز پیرامون آن نظر را مورد بررسی قرار می‌دهند.

و اما خلاصه‌ای از زندگینامه و سیر علمی «فردریش نیچه» برگرفته از رسائل سورة مبارکه عنكبوت، انعام و هود حاصل تدریس معظمله به تناسب موضوعات دسته‌بندی و تنظیم شده است:

نیچه که از فلاسفه قرن نوزدهم آلمان است به سال 1844م در خانواده مذهبی متولد شد و به سال 1900م در گذشت.

• نیچه و وحشت از مردان

فیلسوف متاله استاد سیدعلی موسوی یکی از خصوصیات برجسته زندگی نیچه را چنین مطرح نموده و به تحلیل شخصیت او در دوران کودکی پرداخته و فرمودند: او در خانواده‌ای مذهبی به دنیا آمد. پنج سال داشت که پدرش به علت سقوط از مکان بلندی درگذشت و مادرش او را از محیط تولد به جای دیگر برد. وی در دوران کودکی به دلیل فقدان محبت پدری و عواملی دیگر بدبین به مردان شد و به انتظار این بود که روزی این عقده را فرو ریزد. وی به خصوص در آغاز جوانی به هر مردی که می‌رسید او را به عنوان یک مزاحم می‌شناخت، دلیلش آن بود که پنجه محبت مردی سرش را نوازش نکرده بود.

او دوره دانشگاه را طی کرد و دکترای جامعه‌شناسی گرفت و در بیست و چهار سالگی به مقام استادی رسید. اما عقده دوران کودکی و جوانی او تا جایی پیش رفت که نظریه‌ای داد مبنی بر اینکه اگر جبر و رنج عالم را بر ده تقسیم کنند، ثه قسمتش از مردان است. معظمله می‌فرمایند: نظر او ماحصل فقدان محبت پدری است.

معظمله در ادامه به بررسی سه دوره حساس تربیتی انسان از بیان دین و میانی قرآن اشاره می‌کنند و می‌فرمایند: هر کودکی که بخواهد رشد عالی داشته باشد باید هفت سال اول زندگی تحت اشراق محبت مادر، هفت سال دوم زیر محبت پدر و هفت سال سوم زیر پوشش اجتماع، معلم و نظام زندگی قرار بگیرد. در هر دوره که با نقص محبت روبرو شود دچار ناهنجاری خواهد شد.

پس آنچه نیچه را در دوران کودکی و جوانی رنج می‌داد، فقدان پدرش بود و همان فقدان او را گونه‌ای به بار آورد که نمی‌توانست خویش را از آن مهلکه نجات دهد.

معظمله در اهمیت نقش پدر می‌فرمایند: آنچه قهرمان سخن در اینجاست این است که پدر یا نبای دارای فرزند شود، اما اگر دارای فرزند شد، باید به آنچه مطابق وظیفه یک پدر است عمل کند.

استاد می‌فرمایند: به نظر من شأن و مقام پدر از شأن عبادت بالاتر است. این عقیده خود من هست. می‌دانید چرا؟ برای اینکه عبادت در شخص تمام می‌شود اما نقش پدر در اجتماع بازخورد دارد. شما اگر در هریک از عبادات شرعی کوتاهی داشته باشید خودتان مسئولید اما اگر یک انسان فرزندش را تهذیب نکرد و آراسته درون به بارش نیاورد پیکر نظام و اجتماع را چرکین کرده. چون چرک های یک نظام از انسان ناسالم است. بدانید اگر پدری فرزندش را تهذیب کرد، پیکر اجتماع سالم می‌ماند اما اگر یک فرزند ولنگار را در اجتماع رها کرد، اینجاست که پیکر اجتماع را چرکین و آلوده کرده است.

ادامه خصوصیات اخلاقی و نظریات نیچه را در بخشهای بعدی بررسی خواهیم کرد.

یکی از صحابه درسی فلسفه استاد سیدعلی موسوی